UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

tionē, ſeu concesſionem cauſa mortis, quæ ſui natu-
ra eſt reuocabilis etiam interueniente ſtipulatione ꝑ
d.l. Seia. & per totū ff. de dona.cau.mor. ut uoluit So-
ci. in d. §. flauius. in 9.col.in fi.d.6.concluſionis. ¶Præ
terea alia ratione dicendū, nullum ius fuiſſe dictis
Michaeliangelo, & Magdalenæ acquiſitū poſt mortē
dicti Vincētij à Currubus, ut ipſi poſſint perpetuo in
dicto domo habitare, quāuis fortè eſſet illis acquiſitū
ius habitandi, & ſtandi in domo, qn̄ uoluiſſent conſu
mare matrimonium, & feſtiuitatē nuptiarum facere,
ut in l. ſancimus. C. de nup. quod tn̄ ita ſimpliciter nō
admitto, nec uerū eſſe credo, ſed cū non expediat, ſu
per hoc nō inſiſto. Et ꝙ dictis cōiugibus tertiis nomina
tis nullū ius habitationis in dicta domo fuerit acquiſi
9 tum, demōſtratur: nam †Docto. communiter, & ma-
ximè Soci. in d. §. flauius. in ultimo notabili, & in 5. cō
cluſione, verſ. ex quibus &c. volunt, ſpeciale eſſe fauo
re donationis, & exercētis liberalitatem, ꝙ ſi ipſe iux-
ta contractū ſuæ donationis principaliter factæ adij-
ciat pactum, per quod uoluerit ius in re donata debe
re alteri acquiri, ex illo pacto ius illi tertio acquirat̃,
ut eſt tex. not. in l. quoties. C. de dona. quæ ſub modo,
per quem dicūt hoc nouiter introduci contra ius an-
tiquum fauore donationis, & exercentis liberalitatē:
nam Vincentius à Currubus principaliter non dona-
uit, ſed ipſe ut tutor & tutorio nomine, & ſic non ex li
beralitate ſua promiſit dare dotem Magdalenæ reli-
ctā à patre ſuo in teſtamento, cū ergo ceſſet fauor
donationis, ceſſare ēt hoc debet, ꝙ ex tali pacto poſ-
ſit ius aliquod illis adiectis acquiri. Rurſus Doct. in d.
l. quoties per illū tex. & in d. §. flauius. loquuntur, qn̄
pactum adiectū fuerat circa eandē rem principaliter
donatā, ut ea tertio poſt certum tēpus acquireretur,
nos uero loquimur, qn̄ cōtractus principalis eſſet cir-
ca unum, & pactū eſſet circa aliud penitus diuerſum.
Vnde cū illa diſpoſitio d.l. quoties. ſuper qua eſt fun-
data hæc opinio, ſit exorbitās, & ꝯ̃ regulas iuris, ut ꝑ-
ſupponunt Doct. & Soci. in locis præallegatis, ea non
debet extendi ad aliū caſum penitus diuerſum, & ha-
bentē rationē diſſimilē. l. ius ſingulare. ff. de legibus.
c. quæ à iure. de reg. iur. in 6. l. ſi uerò. §. de uiro. ff. ſolu.
mat. & habetur in c. cum dilecta. de confir. utili, uel
inutili. ¶Adde, ꝙ tex. in d.l. quoties. & Docto. omnes
in d. §. flauius. cum ſim. quando loquuntur de hac ma
teria, & præſupponunt, ꝙ ex pacto adiecto iuxta con-
tractū poſſit tertio acquiri ius uel reuocabile, uel irre
uocabile, loquuntur, & ita intelligunt procedere, qn̄
uerba pacti exequutiua, obligatiua, ſiue promiſſiua
ſunt ad ipſum tertium relata, ut quia is, qui promiſit,
uoluerit ꝑ uerba pacti exequutiua, obligatiua, & pro-
miſſiua, ꝙ illi tertio ius acquireretur, puta dicendo,
promitto, uel cū hoc pacto, ꝙ tale quid acquirat̃ Ti-
tio adiecto, uel per ſimilia uerba. Et hoc aliter nō po-
teſt intelligi, ſi à ueris terminis iuris recedere noli-
mus. Sed in caſu noſtro reſpectu habitationis perpe-
tuæ poſt mortē dicti Vincentij non fuit dictum, nec
cōuentum, nec promiſſum, ꝙ ipſis Michaeliangelo,
& Magdalenæ poſt mortem dicti Vincentij debeatur
habitatio, ſeu ius aliquod in dicta domo acquiratur,
& ſic uerba exequutiua promiſſionis, & obligatiouis
actiuè non fuerunt relata ad illos adiectos, immò ècō
uerſo uerba obligatoria paſſiuè, ꝑ quæ quis potius dr̃
obligari. c. quā ſibi acquirere. fuerunt relata ad illos
adiectos, uidelicet ꝙ poſt mortē Vincentij dictus Mi
chaelangelus, & Magdalena teneātur, & obligati ſint
habitare, & ſtare in domo prædicta, ergo concluden-
dum eſt, ꝙ ex uerbis ſupradictis nullū ius actiuè dicat̃
acquiſitū dictis Michaeliangelo, & Magdalenæ circa
perpetuam habitationē domus poſt mortē dicti Vin
centij, ex quo uerba pacti exequutiua obligatoria acti
uè non fuerunt ad eos relata, ſed paſſiuè, videlicet, ꝙ
ipſi teneantur, & obligati ſint, quæ uerba de ſui natu-
ra, & ſignificatione important, ꝙ ille, ad quē referun-
tur, obligetur alteri, & ex illis nullū ius ipſi, ſed alteri
ius contra ipſum acquiratur. argumento eorum, quę
habentur in l. 1. in prin. ff. de uerb. obl. l. ſtipulatio iſta.
§. ſi ſtipuler. cū ibi not. per Bar. & in l. ſciendū. §. dictū.
ff. de ædil. edic. cum ſi. & hoc eſt notiſſimū: ex quibus
apparet, præfatos Michaelemangelū, & Magdalenā
agentes tāquā ſine actione experientes fore à limine
iudicij excludendos iuxta l. ſed ſi ego. in fi. cū ibi not.
per gl. ff. de neg. geſt. & Bart. in l. ita ſtipulatus. la gran
10 de. in 9. col. ff. de uerb. ob. ¶Accedat ēt ad ꝑdicta, †nā
ſpeciale eſt fauore dotis, ac ēt matrimonii, ne mulier
remaneat indotata, ꝙ per pactum adiecto appoſitum
acquiratur ius irreuocabile. l. ſi ego. in princ. & §. 1. ff.
de iure dot. l. qđ ſeruius. ff. de cōd. ob cau. Bar. Paul. de
Caſt. & oēs in d.l. ſi pecuniā. & in d.l. qui romæ. §. fla-
uius. Sed in caſu noſtro reſpectu habitationis perpe-
tuæ poſt mortē Vincentij non uertitur aliquis fauor
matrimonij contrahendi, nec fauor dotis, cum iam
matrimonium ſit inter eos contractum, & conſuma
tū, neq; ex eo, ꝙ in dicta domo nō habitarēt, Magda-
lena remaneret indotata, ergo ex tali pacto, ſeu ex il-
lis uerbis non poteſt dici aliquod ius illis irreuocabi-
liter acquiſitū, quod enim eſt ſpeciale in quibuſdā ca
ſibus, non debet ad alios generaliter trahi. d.l. ius ſin-
gulare. ff. de legibus. cum ſi. & ſi quod ius poſſet dici
illis acquiſitū, nō tn̄ irreuocabiliter per prædicta, ſed
11 dicendū eſt nullo pacto fuiſſe eis ius aliquod acquiſi-
tū, ut ſupra dixi. Et †ut eſt de mente Bart. & omnium,
qui eum ſequūtur, ac ēt Areti. in d. §. flauius. & ibi So-
ci. in 4. concluſione. & Roma. in repet. auth. ſimiliter.
C. ad l. Falci. in 18. priuilegio, in ꝯ̃ctibus etiā qn̄ ex pa-
cto appoſito iuxta ꝯ̃ctū, & ſic ex ꝯ̃ctu innominato ac
quiritur ius piæ cauſæ tertio loco adiectę, illud ius eſt
reuocabile, & tolli poteſt per pœnitētiam, qm̄ in cau
ſa libertatis, quæ eſt pia cauſa, & fauorabilis, locus eſt
pœnitentiæ in caſu iſto, & ſolum ſpeciale eſt in ea, ut
hæres non poſſit reuocare, & uti pœnitētia, ut eſt tex.
in l. 3. ff. de ſeruis exportan. cum ſi. allega. per Soci. in
d. §. flauius. in 4. concluſione. à fortiori igitur hoc di-
cendū eſt in cauſis non pijs, nec fauorabilibus. auth.
multo magis. C. de ſacroſ. eccle. & C. de epiſcopis, &
cle. & ex his ultra alia in hac cauſa per alios ſcripta cō
cluſionē ſupra traditā ſequor, ꝙ præfatis Michaelian
gelo, & Magdalenæ nullū ius fuit acquiſitū in domo
dicti Vincentij reſpectu habitationis perpetuæ poſt
mortē Vincentij, & ideò ipſis non cōpetit ius agēdi ꝯ̃
hæredes illius: & poſito, ꝙ ius aliquod fuerit eis ac-
quiſitum, illud fuit reuocabiliter acquiſitū, & tolli po
tuit per pœnitentiam expreſſè, uel tacitè, prout reuo
catum fuit, ueluti ſupra eſt declaratum. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Alimenta extra domum pręſtare debentis quando non ſint præſtanda, nec petenda. & nu. 3. 7. & per totum conſilium.*
2 *Et quando ſecus. & nu. 4.*
3 *Reprobari non poteſt id, quod prius fuit cũ iuramento approbatũ.*
Alimenta præterita quando non debeantur.
5 *Alimentarius quas operas in domo præbentis alimenta præſtare teneatur.*
6 *Alimẽta promiſſa, ſeu debita, quæ, & cuius qualitatis debeãtur.*
8 *Verba ſecundum, & prout, ſunt reſtrictiua, & limitatiua.*
9 *Repetitio qualitatis, & prius dicti quando per copulam, & facta cenſeatur.*

EPITOME.

ALIMENTA eſſe præſtanda in domo debentis illa præſtare, & extra eius domum non poſſe peti in caſu huius conſilij oſtenditur.

CONSILIVM CLXXXV.

VISO instrumento, in quo Nicolaus promi
ſit do. Iacobæ in caſu cuiuſcunq; viduita-
tis illam in eius domo cum ſua ipſius Ni-
colai familia recipere, eamq́ue alimenta-
re, & alimēta quæcunq; neceſſaria ipſi p̄ſtare benè, &
condecenter ad arbitrium boni uiri, & ſecundū ſtatū,
& ꝯditionē ipſius do. Iacobæ, & queadmodum Nico
laus ipſe hactenus fecit, & in p̄ſenti facit, cōcludendū
eſſe exiſtimo ad fauorē filiorum, & hæredum dicti Ni
colai, ꝙ ipſi ad p̄ſtationem alimentorum præteritorū
non teneantur, propterea quia per eos non ſtetit, nec
per dictū Nicolaum, quo minus illa p̄ſtiterint, prout
de iure, & non aliter ea domi ſuæ, & in eorum habita
tione p̄ſtare tenebantur, & non extra. Nec ad futuro-
rū quoq; alimentorum præſtationem teneri dicendū
eſt, cum ſimiliter per dictos hæredes nec de præſenti,
nec in futurum ſtet, quominus illa dictæ do. Iacobæ
in eorum domo, & habitatione præſtent ſecundum
promiſſa per Nicolaum eorum patrē, obtulerintq́; ſe
dictus Nicolaus, & poſt illius mortē filij, & hæredes
ſui huiuſmodi alimenta dictæ do. Iacobæ ſic p̄ſtare,
neq; vnquam denegauerint, neq; in præſentia dene-
1 gent. † Nā quoties quis ad p̄ſtanda alicui alimēta tene
tur in domo, & habitatione ipſius debitoris, illa in do
mo ſua, & nō extra tenetur p̄ſtare: hoc enim, ꝙ in do-
mo ſua teneatur præſtare, cēſetur fuiſſe adiectū ad fa-
uorē, & utilitatem ipſius præſtare debentis, ut hr̄ per
omnes in l. illis libertis. ubi Bart. & alij. ff. de condi. &
demon. Bald. Sali. Paul. de Caſt. & alii in l. 1. C. de leg.
Bar. in l. Caio. in fi. ff. de alimen. & ciba. leg. ubi oēs uo
lunt, ꝙ ſi teſtator uxori, uel alteri alimenta relinquat
in domo ipſius teſtatoris, & hæredū, & cū ſua familia,
hæc adiectio loci cenſetur apposita ad fauorē, & utili-
tatem hæredum, & illorum, qui alimēta præſtare de-
bent, non aūt uxoris, ſeu eius, cui alimenta debētur:
& ideò extra domū, & habitationem debitoris, ſeu hę
redum teſtatoris alimenta nō debentur, nec peti poſ-
ſunt, ita in terminis uoluit Bald. qui melius, q̃ faciat,
in noſtris terminis loqui non poſſet, in d. l. 1. C. de le-
ga. quē alij ſupra relati cōiter ſequuntur, idem uoluit
Bart. in conſi. ſuo 211. incipien. quidam filios. & in d. l.
illis libertis. & notabiliter hoc ipſum uoluit Alex. in
conſ. 3. in 4. volum. in 1. col. & eſt de mente Bartoli in
l. libertis. in fi. ff. de alimen. & ciba. lega. Specul. in tit.
2 qui filii ſint legitimi. in verſi. quid ſi dixit. † Si tamen
mulier, cui alimenta debentur, nō poſſet in domo cō
modè habitare, uel quia illi propter ætatē ſuam eſſet
uerecundum, ut quia iuuenis inter iuuenes, uel quia
hæredes ipſi eſſent crudeles, ſæui, & tales, cū quibus
cōmodè, ſeu honeſtè habitare non poſſet propter eo-
rū ſæuitiam, maloſq́ue mores, tunc mulier, cui alimē
ta deberentur, poſſet petere, ut eidem alimenta extra
domum ſoluerentur, ut uolunt Bald. & alij in d. l. 1.
C. de legat. Barto. in d. l. Caio. §. fin. & ibi Alexand. in
l. mœuia. in fine. & ibi Alexan. in apoſtill. ff. de annuis
lega. Specul. in loco allegato. facit l. 1. in princip. & in
l. penult. ff. ubi pupill. educa. debeat. l. 1. in fin. cum ibi
nota. C. eod. titu. Sed in caſu noſtro hæc do. Iacoba tē
pore ſuæ ultimæ uiduitatis commodè, & honeſtè po-
teſt, & poterat alimenta percipere in domo dicti Ni-
colai, ſuorumq́ue hæredum, tum quia eſt ſenio con-
fecta, tum quia etiam in iuuētute uixit, & educata eſt
in dicta domo cum dicto Nicolao, nec de illius pudi-
citia quicquam potuit dubitari, neq; hoc fuit per do.
Iacobam probatum, veluti neceſſe erat plenè, & con-
cludenter probare ad hoc, ut ipſi extra domum, & ha
bitationem Nicolai, ſuæq́ue familiæ eſſent alimenta
præſtanda, cum hoc eſſet intentionis ſuæ fundamen-
tum, ut in terminis uoluit Alexan. in d. conſil. 3. in 4.

3 volum. ¶ Præterea † ipſa domina Iacoba [illegible]
prius experta mores, conditionem, & qualita[illegible]
cti Nicolai, ſuæq́ue familiæ, ſpontè, & ſuo [illegible]
cum iuramento recepit huiuſmodi promiſſ[illegible]
Nicolaum factam, ut ſupra dictum fuit, & in [illegible]
mento continetur: quo fit, ut quoad effectum [illegible]
piendi alimenta in dicta domo, & habitatione [illegible]
uitam, & mores dicti Nicolai, & ſuæ famili[illegible]
baſſe uideatur, ita ꝙ amplius illos reprob[illegible]
ſit, neque ſuo iuramento contrauenire, q[illegible]
ciſè ſeruandum. c. ad noſtram. c. debito[illegible]
ran. cum ſimil. ¶ Et ex prædictis infertu[illegible]
præterita dominæ Iacobæ non debentu[illegible]
dicta domo non habitauerit, & per eam [illegible]
minus habitaret, & non per Nicolaum, ne[illegible]
des illius, ut concludit Bart. in d. conſi. 211. [illegible]
colum. ¶ Et tenendo hanc concluſionem, [illegible]
minæ Iacobæ ſolum debeantur alimenta in [illegible]
familia dicti Nicolai, ut conuentum, promiſ[illegible]
4 fuit, † quoniam ſi fuiſſent ei ſimpliciter alime[illegible]
miſſa, deberent ipſi præſtari non ſolum in do[illegible]
etiam extra domum Nicolai per ea, quæ uolu[illegible]
in l. libertis. in fine. ff. de alimen. & ciba. lega. & in [illegible]
uortio. in princip. ff. ſoluto matrim. cum ſimi[illegible]
5 † An ipſa domina Iacoba operas ſuas, & quas [illegible]
re teneatur ad utilitatem hæredum, & filiorum Ni[illegible]
lai? Colligitur deciſio ex ijs, quæ uoluit Bald. in [illegible]
C. de lega. ubi voluit, quòd ex quo hæc alimenta [illegible]
ex legis diſpoſitione debētur, ſed ex diſpoſitione [illegible]
minis, videlicet uel ex legato, uel ex contractu, [illegible]
lum teneri debet ad obſequiales ſolitas, & quas [illegible]
ſtare poſſet, conſiderata conditione, qualitate, [illegible]
te ipſius, non autem ad fabriles, nec ad artificiales [illegible]
cit, quod uoluit Barto. in d. l. Caio. §. fi. & Alexand. in
6 d. conſil. 3. in 4. volum. colum. 1. ¶ Item † quæ, & cu-
ius qualitatis alimēta hæredes Nicolai teneantur do-
minæ Iacobæ prꝑſtare, colligitur ex uerbis inſtrumen-
ti, maximè iunctis ijs, quę habentur per Bald. in d.
l. 1. C. de lega. in vlt. col. & in l. penul. ff. de alimen. &
ciba. lega. ¶ Addo etiam ad tollendā omnem diffi[illegible]
tatem, ꝙ licet uideantur duę promiſſiones diuer[illegible]
rerum, una de recipiendo do. Iacobam in do[illegible]
habitatione, & cum familia dicti Nicolai, a[illegible]
ſtando illi alimenta &c. & conſequenter poſſe dicta
do. Iacoba uelle alimenta conſequi abſque eo, quod
uoluerit ſtare in domo, & habitatione dicti Nicolai.
argum. l. ſcire debemus. ff. de verb. obliga. & hæredes
Nicolai ad hec duo ſeparatim teneantur adeò, [illegible]
in poteſtate ſit dominę Iacobę utrunque, [illegible]
tantum petere, puta alimenta abſque eo, quod [illegible]
mo dictorū hęredum, ſeu Nicolai habitet, [illegible]
quod Nicolaus promiſerit illam recipere in [illegible]
cenſetur eſſe adiectum ad fauorem, & utilita[illegible]
minę Iacobę, non autem Nicolai, nec ſuorum [illegible]
dum. argumento eorum, quę habentur in l. illis [illegible]
7 tis. ff. de condit. & demonſt. tamen † atten[illegible]
hentium mente, & uirtute uerborum in p[illegible]
alimentorum cenſetur apposita, & repet[illegible]
& adiectio domus, & habitationis, quia cu[illegible]
dubio, neq; appareat ex uerbis expreſſis, ad [illegible]
uorem, & utilitatem principaliter fuerit facta [illegible]
& promiſſio domus, debet intelligi, ut dicatur [illegible]
ad fauorē Nicolai, ſuorumq́; hęredum per ea, quę [illegible]
lunt Bar. & alij in d. l. illis libertis. & in d. l. 1. & p[illegible]
tim cū ex promiſſione alimentorū ſimpliciter [illegible]
ſatis diceret ſibi prouiſum de habitatione, [illegible]
alimentis cōprehēdatur, ut in l. legatis. ff. de alim[illegible]
& cib. lega. cum ſimil. Adijciendo igitur, ꝙ pro[illegible]
bat eam recipere in domo ſua, & in habitatione [illegible]
familia ſua, videt̄ hęc adiectio, & promiſſio [illegible]
utilita[illegible]

utilitatē dicti Nicolai, qm̄ utilius ipſi erat alimēta domi ſuæ præſtare, quàm extra, ut uolunt Bart. & alij in dictis locis: & hæc fuit propria mens Nicolai promittentis, ſi uerba promiſſionis rectè conſiderentur, maxime illa, dum dicitur, & ſecundum quod, & prout hactenus fecit ipſe Nicolaus, & de p̄ſenti facit. Quare ſi Nicolaus eſſet ſolitus do. Iacobæ alimenta p̄ſtare in domo, & habitatione cum familia ſua, apparet, q contrahentes uoluerunt ſe ad hunc caſum reſtringere, uidelicet q̄ teneretur illa in domo, & habitatione ſua præſtare, qm̄ † ea uerba ſecūdum, & prout ſunt uerba reſtrictiua, & limitatiua, ut in l. item quæro. §. ff. locati. l. item apud. §. quod ait prætor. ff. de iniur. cum ſimilibus. habetur per Petrum de Anchara. in conſi. 371. & Alex. in conſ. 52. in 6. colu. in 4. volum. ¶ Præterea cum in caſu noſtro dictum fuerit hoc modo eandem ſimiliter recipere, & alimentare, & ſic in effectu, quicunque cōtigerit caſus uiduitatis, ipſe Nicolaus promiſerit do. Iacobā recipere in eius domo cum ſua ipſius Nicolai familia, eamq́; alimentare, & alimēta quæcunque neceſſaria illi pręſtare, ſequitur, q in promiſſione alimentorū cenſetur repetitum illud, quod de domo dictum fuerat, ex quo copulatiuè fuit dictum, q̄ promittebat recipere in domo, eamq́; alimentare, & alimenta pręſtare, & ipſis alimentis cōueniebat id, quod de domo, & habitatione dictū fuerat, p̄ſertim quia in domo, & habitatione debitoris ēt ſolita ſunt, ſeu poſſunt pręſtari: & hoc per ea, quę po-
9 nit Bart. in l. ſeiæ. §. caio. ff. de fund. inſtruct. † vbi tractat, an per copulam & inducatur in ſequenti repetitio eius, quod prius dictū fuerat, & inter alia concludit, q̄ qm̄ copula & ponitur inter res in una oratione, & qualitas, quæ primo ponitur, poteſt congruere ēt alteri rei expreſſæ per copulam, & tunc intelligitur facta repetitio, ſiue tendat ad augmentum diſpoſitionis, ſiue ad diminutionem, ut in d. §. caio. & in l. fin. §. cui dulcia. ff. de uino, oleo, triticoq́; lega. Quòd procedit etiam, ſi qualitas, quæ cenſetur repetita, non ſit eadem numero cum ea, quæ eſt in pręcedenti. Multo magis ergo diceretur facta repetitio eius, qđ primo in ſequenti dictum fuerat, qn̄ eſſet aliqua qualitas, q̄ uniformiter utranque rē, & promiſſionē poſſet reſpicere, ut uoluit ibi Bart. & etiam in l. ſi legatarius. in fi. ff. de legat. 3. & prædicta procedunt etiam ſecundum Bart. ibi, qn̄ pręceſſiſſet oratio perfecta reſpectu uerbi, deinde per copulam, & adijceretur oratio imperfecta reſpectu uerbi, quia regeretur à uerbo poſito in prima oratione, & ex uerbo præcedenti cū omnibus ſuis qualitatibus ſuppleretur: qm̄ non eſt differentia, an copula & ponatur inter res in una, & eadē oratione, an uero cadat inter duas orationes, uidelicet inter unā perfectam, & aliam imperfectam, quę regatur à uerbo poſito in prima oratione, iuxta ea, quæ habentur in l. in repetendis. in 2. col. ff. de legat. 3. & ideò in utroque caſu, ex quo copula & inter res cadit, repetitio debet cenſeri facta in ſequenti de eo, quod primo loco dictum fuerat, ex quo illud poteſt etiam ſequenti conuenire: & hic eſt propriè caſus noſter, nā primo hæc duo recipere, & alimentare fuerunt ſimul expreſſa in eadē oratione copulatiuè, deinde primo fuit p̄miſſum recipere in domo, & in habitatione per orationē perfectam, & poſtea per copulā & promiſſum alimentare, ſeu alimenta præſtare per orationem imperfectam ſine uerbo promiſit, quod ſolum fuit expreſſum in oratione de recipiendo, & ab illo regebatur oratio ſequens expreſſa per copulam et. Ergo ſequitur, q̄ illud, q̄ prius dictum fuerat de domo, & habitatione, debet intelligi in alimentis repetitum, & hoc ita cenſeri debet, quia eſt magis utile ipſi Nicolao, & hæredibus ſuis, & propterea ſic eſt ad illorū fauorem interpretandum. l. quicquid aſtringendæ. in prin. ff. de verb. oblig. ac etiam quia ſemper in dubio fieri debet interpretatio contra eum, in cuius fauorē promiſsio, uel diſpoſitio facta fuit. l. ueteribus. cum ibi not. ff. de pactis. cum ſimilibus. Et hęc ſufficiāt pro huius difficultatis reſolutione, & pro aliquali informatione excellētisſimi domini auditoris. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Filiæ, quibus à patre dotes in teſtamento ſunt relictæ, ſunt à fratribus hæredibus expenſis hęreditatis alendæ.*
2 *Alimentandi onus ex æquitate, & charitate ſanguinis regulatur.*
3 *Matri, quę filium, uel filiam aluit, quando, & aduerſus quos detur repetitio alimentorum, & quando non. & nu. 6.*
4 *Alimentandi onus an ad hęredes extraneos filij, an ad fratres, ſeu ad matrem ſpectet, & ad quos iſtud onus pertineat.*
5 *Filius ex officio pietatis, & naturali rōne tenetur parentes alere.*
7 *Alimentandi onus non tranſit ad hæredem extraneum illius, qui ex charitate ſanguinis alere tenebatur.*
8 *Frater quando ſororem alere teneatur.*
9 *L. qui filium. ff. ubi pupil. edu. deb. declaratur.*
10 *Alere patrē quando hæredis filij extranei teneantur. & nu. 14.*
11 *Mater, maximè non extante patre, tenetur filium alere de iure, & æquitate naturali.*
12 *Solutum ex cauſa naturalis obligationis non repetitur.*
13 *Filius magis tenetur alere parentem, quàm frater ſororem.*
15 *Mater excluſa à ſucceſſione filij propter patruum, uel fratrem an poſſit repetere à patruo, uel fratre, uel ab eo, qui in bonis patris ſucceſiſſet, alimenta per eam præſtita illi, qui de bonis paternis ali debuiſſet.*
16 *Et quid ab hęrede fratris, uel patrui de alimentis per eam poſt illorum mortem præſtitis.*
17 *Matri prius, quàm fratri hęreditatem deberi non eſt uerum, & in hoc reprehenditur Alex. in l. alimenta. C. de neg. geſt.*
18 *Matri magis, quàm fratri datur querela inofficioſi, & quare.*
19 *Maior eſt pietas, & charitas inter matrem, & filium, quàm inter fratres.*
Querela inofficioſi fundata eſt in pietate, & officio pietatis.

EPITOME.

MATREM relictam à marito uſufructuariam, ſiue hęredē inſtitutā unà cum filio, quæ poſt mortem filij ſimpliciter abſq; proteſtatione præſtitit alimenta filiabus ſuis, non poſſe dicta alimenta etiam pro dimidia repetere ab hæredibus extraneis dicti filii ſui, & fratris dictarum filiarum, quamuis ipſa à ſucceſsione filii propter agnatos, & hæredes prædictos per ſtatutū loci excluſa eſſet, in caſu huius conſilii demōſtrat.

CASVS CONSILII.

TESTATOR, *relictis iure inſtitutionis Barbaræ, & Iuliæ eius filiabus libris quingentis pro dote unà cum donis condecentibus pro qualibet earum, hæredes ſuos uniuerſales inſtituit do. Dianam eius uxorem in illius uita tantum, & Petrumpaulum eiuſdem teſtatoris filium, cui Petropaulo in ætate pupillari, uel aliàs quandocunque decedenti ſubſtituit Antoniū, & Baptiſtam ipſius teſtatoris fratres. Mortuo poſt mortem teſtatoris dicto Petropaulo in infantili ætate, cū dictæ ſubſtitutionis caſus, & dies ueniſſet, & do. Diana poſtea penes ſe præfatas Barbaram, & Iuliam ipſius, & dicti teſtatoris filias retinuiſſet, & aluiſſet, nunc ipſa in iudicio conuenit præfatum Baptiſtam, & filium dicti Antonij uti ſubſtitutos prædictos, & hæredes pro dimidia dicti teſtatoris ſuper recuperatione medietatis alimentorum, quæ dicit ſe dictis Barbaræ, & Iuliæ præſtitiſſe, aſſerens eos uti ſubſtitutos, & hæredes antedictos ad illorum præſtationem pro medietate teneri, id illis ex aduerſo negantibus.*